

Η
ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 17 Σεπτεμβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Σειραδάκης, Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου – Εισηγήτρια και Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την, από 09.07.2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 881/10.07.2020 της προσφεύγουσας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «... Ο.Ε», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ...» (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Της παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «... ...» και τον διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ανωτέρω Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει, όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 1598/07.05.2020 Απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής (ΑΔΑ ...) – κατ' αποδοχή του, από 10.04.2020, Πρακτικού (No 3) αποσφράγισης και ελέγχου των δικαιολογητικών κατακύρωσης της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου διεθνούς ανοικτού ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με τίτλο: «Συντήρηση και λειτουργία των Η/Μ εγκαταστάσεων της Πανεπιστημιούπολης ...», CPV: ..., προϋπολογισμού 654.269,88€ συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24% (527.637,00€ πλέον Φ.Π.Α), με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής (υπ' αριθμ. 09/2019 Διακήρυξη, Συστημικός αριθμός Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ: ...).

Με την Παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα ζητεί, όπως απορριφθεί καθολοκληρίαν η Προδικαστική Προσφυγή της ανωτέρω προσφεύγουσας και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης, με την οποία κατακυρώθηκε σε αυτήν ο εν λόγω Διαγωνισμός

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο**

1. Επειδή, για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. ... ποσού δύο χιλιάδων εξακοσίων τριάντα οχτώ ευρώ και είκοσι λεπτών 2.638,20€ αναλογούν Παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός). Περαιτέρω, ως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, έχει προσκομισθεί το αποδεικτικό τραπεζικής πληρωμής του ως άνω Παραβόλου, απορριπτομένων των περί αντιθέτου αιτιάσεων της παρεμβαίνουσας (βλ. κατωτέρω, σκέψη 27 της παρούσας).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα άσκησε την, από 09.07.2020, Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΑΕΠΠ 881/10.07.2020 με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Α.Ε.Π.Π, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού.

3. Επειδή, η ως άνω Προδικαστική Προσφυγή στρέφεται κατά πράξης που εκδόθηκε στο πλαίσιο δημόσιου, ανοικτού, ηλεκτρονικού Διαγωνισμού, συνολικού προϋπολογισμού 654.269,88€ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%,

(527.637,00€ πλέον Φ.Π.Α), ανώτερου του ορίου που θεσπίζεται στο άρθρο 345 του Ν. 4412/2016 για την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης, δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 του Ν. 4487/2017 (Α' 116), δεδομένου ότι η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε μετά τις 26.06.2017.

4. Επειδή, εμπρόθεσμα η προσφεύγουσα προσβάλλει την ως άνω πράξη, καθόσον η κατ' αυτής Προδικαστική Προσφυγή έχει κατατεθεί εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη Απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής, αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο του επίμαχου Διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ) στις 29.06.2020. Ως εκ τούτου, απορρίπτονται οι ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας περί εκπρόθεσμης υποβολής της υπό κρίση Προσφυγής (βλ. κατωτέρω, σκέψη 27 της παρούσας).

5. Επειδή, η προσφεύγουσα, της οποίας η Προσφορά έγινε δεκτή με την προσβαλλόμενη Απόφαση της αναθέτουσας αρχής (2η σε σειρά κατάταξης, με οικονομική προσφορά 506.939,00€ πλέον Φ.Π.Α.), θεμελιώνει άμεσο, ενεστώως και προσωπικό έννομο συμφέρον για την άσκηση της εξεταζόμενης Προδικαστικής Προσφυγής. Το δε έννομο συμφέρον της θεμελιώνεται, εν προκειμένω, στη ζημία της από τυχόν παράνομη συμμετοχή τρίτων στον υπόψη Διαγωνισμό και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη της Προσφοράς τους (ΕΑ 1216/2006, ΕΑ 512/2002, 517/2001 κλπ).

Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, καθόσον με την υπ' αριθμ. 1598/07.05.2020 Απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής, ο μοναδικός ανταγωνιστής της, ήτοι, η εταιρία με τον δ.τ. «...» που αναδείχθηκε προσωρινός μειοδότης, δεν υπέβαλε, ως όφειλε, έγκυρα δικαιολογητικά κατακύρωσης. Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά

αναφέρει η προσφεύγουσα, κατά τον έλεγχο των υποβληθέντων δικαιολογητικών κατακύρωσης διαπίστωσε «τη συνδρομή ... πλημμελειών, ανακριβών στοιχείων και παραλείψεων στα δικαιολογητικά κατακύρωσης που προσκόμισε ο ως άνω προσωρινός ανάδοχος, κατά παράβαση της νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων» και των ειδικότερων όρων της οικείας Διακήρυξης. Αναλυτικότερα:

- 1^{ος} λόγος Προσφυγής: η προσκομισθείσα με την Προσφορά βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου δεν ήταν σε ισχύ κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης

Η προσφεύγουσα παραπέμπει στο άρθρο 3.2. της επίμαχης Διακήρυξης και στο άρθρο 104 του Ν. 4412/2016, προκειμένου να τεκμηριώσει τους κάτωθι ισχυρισμούς της: «...Κατά παράβαση των ανωτέρω άρθρων, όμως, ο προσωρινός μειοδότης κατέθεσε ως απαιτούμενο δικαιολογητικό κατακύρωσης για την απόδειξη της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, το δικαιολογητικό Β3 «Βεβαίωση Δυνατότητας Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου», το οποίο ΔΕΝ είναι σε ισχύ. Ειδικότερα, το προσκομισθέν έγγραφο ΕΚΔΟΘΗΚΕ στις 16-1-2020 και αναγράφει ρητώς ότι έχει ισχύ 1 μήνα. Επομένως, κατά την διάρκεια υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, η οποία έλαβε χώρα στις 2-4-2020, το εν λόγω έγγραφο ΕΧΕΙ ΛΗΞΕΙ. (Εκπρόθεσμο κατά 1,5 μήνα). Όφειλε ο προσωρινός μειοδότης να είχε προβεί σε έγκαιρη ανανέωση της προσφοράς του ασφαλιστηρίου συμβολαίου και να υποβάλει εκτός του εν λόγω εγγράφου, το οποίο αποδεικνύει ότι κατείχε την δυνατότητα αυτή κατά την φάση υποβολής προσφοράς, ήτοι στις 31-1-2020, αλλά ΚΑΙ κατά την φάση της κατάθεσης των δικαιολογητικών κατακύρωσης, ήτοι στις 2-4-2020.

Όπως γίνεται αντιληπτό, η Βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστήριου συμβολαίου που προσκόμισε η εταιρεία «... ...» έχει λήξει στις 16/2/2020 και παρόλα τα όσα αναφέρονται ανωτέρω, δεν έχει γίνει κάποια ενέργεια για την παράταση ισχύος της πριν τις 2/4/2020. Επομένως, στην παρούσα φάση της διαγωνιστικής διαδικασίας η εταιρεία «... ...» κατέχει μία ληγμένη βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου, που δε δύναται να καλύψει τις απορρέουσες υποχρεώσεις της εταιρείας στα πλαίσια του παρόντος διαγωνισμού και

επιπλέον, δε δύναται να έχει αναδρομική ισχύ καθώς αποτελεί ιδιωτικό έγγραφο. Ως εκ τούτου, παραβιάζεται ουσιώδης και επί ποινή αποκλεισμού όρος του διαγωνισμού που επιφέρει τον αποκλεισμό του εν λόγω οικονομικού φορέα.

Επίσης, έχει κριθεί ότι οι υποψήφιοι δεν μπορούν να προσάπτουν στην αναθέτουσα αρχή την έλλειψη τήρησης κάποιας υποχρέωσης, δεδομένου ότι η ασάφεια της προσφοράς οφείλεται σε δική τους παράλειψη να επιδείξουν τη δέουσα επιμέλεια κατά τη σύνταξη του σχετικού φακέλου, επιμέλεια η οποία άλλωστε απαιτείται από όλους τους υποψηφίους. Άλλωστε, η υποχρέωση αποκλεισμού υποψηφίου υφίσταται και στην περίπτωση που η ελλιπής υποβολή της προσφοράς οφείλεται σε παραδρομή του υποψηφίου.

Γίνεται αντιληπτό ότι ο προσωρινός μειοδότης θα έπρεπε να δείξει την δέουσα επιμέλεια και να προβεί σε έγκαιρη ανανέωση της βεβαίωσης πρότασης ασφαλιστηρίου συμβολαίου του, κάτι το οποίο δεν έπραξε, το οποίο οδηγεί σε απόρριψη της προσφοράς του.».

- 2ος λόγος Προσφυγής: τροποποίηση της Προσφοράς κατά το στάδιο της υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα παραπέμπει στα άρθρα 2.2.7 και 2.2.9.2. παρ. Β.5. της επίμαχης Διακήρυξης, προκειμένου να τεκμηριώσει, ότι η καθής η Προσφυγή κατέθεσε με την Προσφορά της Πιστοποιητικό OHSAS 18001: 2007 της «EQA HELLAS», με πεδίο εφαρμογής «ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΣΗΡΑΓΓΩΝ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΩΝ & ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ», ήτοι, με πεδίο εφαρμογής που δεν είναι συναφές με το απαιτούμενο από τη Διακήρυξη πεδίο (συντήρηση και λειτουργία των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων) και ως εκ τούτου, πρέπει να αποκλεισθεί από τον Διαγωνισμό.

Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά αναφέρει η προσφεύγουσα (βλ. σελ. 9-11 της Προσφυγής): «Επισημαίνουμε ότι από τα κατατιθέμενα ISO της εν λόγω εταιρείας μόνο το ISO 9001 εκπληρώνει την τεθείσα προδιαγραφή, ενώ το ISO 18001 όχι. Αναφέρουμε ότι στην προηγούμενη φάση του διαγωνισμού ασκήθηκε από μέρους της εταιρίας μας προδικαστική προσφυγή κατά του εν λόγω

θέματος, ως προς το προσκομισθέν ISO. Κατόπιν όμως της ασκηθείσας προδικαστικής προσφυγής μας, έρχεται εκ των υστέρων και διορθώνει αυτό το σφάλμα ο προσωρινός μειοδότης και καταθέτει ΝΕΟ ISO 18001, το οποίο εκπληρώνει την τεθείσα προδιαγραφή και επίσης επισυνάπτει και επιπλέον μία βεβαίωση από τον ιδιωτικό φορέα πιστοποίησης, με την οποία προσπαθεί να διορθώσει τα σφάλματά του, αλλά δημιουργούνται περισσότερες αμφιβολίες.

Δηλαδή, καταθέτει ΝΕΟ έγγραφο, στο οποίο έχει επέλθει αλλαγή στο πεδίο ενότητας της πιστοποίησης και ουσιαστικά εκ των υστέρων εκπληρώνει, όπως προαναφέραμε την τεθείσα προδιαγραφή.

Ουσιαστικά ο προσωρινός μειοδότης προσκομίζει ΝΕΟ ISO, το οποίο έχει εκδοθεί ΜΕΤΑ την φάση της υποβολής της προσφοράς για να καλύψει την τεθείσα προδιαγραφή. Επίσης, προσκομίζει και την βεβαίωση από τον ίδιο τον εκδότη του πιστοποιητικού όψιμα - την 14-2-2020 (κατά δήλωσή του) [...]».

Επί του ανωτέρω ζητήματος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής το άρθρο 102 του Ν. 4412/2016, σύμφωνα με το οποίο: «4. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες να διευκρινίσουν, μέσα σε εύλογη προθεσμία η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής πρόσκλησης, το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς που έχουν υποβάλει, αν περιέχει ασάφειες ή σσνονος σημασίας ατέλειες, επουσιώδεις παραλείψεις ή πρόδηλα τυπικά ή υπολογιστικά σφάλματα που η αναθέτουσα αρχή κρίνει ότι μπορεί να θεραπευθούν. Η διευκρίνιση αυτή δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς και δεν πρέπει να προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη συγκεκριμένη προσφορά σε σχέση με τις λοιπές». Και τούτο, διότι - όπως υποστηρίζει - η αποδοχή της επίμαχης τροποποίησης/συμπλήρωσης της Προσφοράς, συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση προς τον προσωρινό μειοδότη, κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων.

6. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα Παρέμβαση κατατέθηκε εμπρόθεσμα

(20.07.2020) ήτοι, δέκα (10) ημέρες μετά την κοινοποίηση της Προδικαστικής Προσφυγής στις 10.07.2020 στους έτερους συμμετέχοντες, σκοπεύει δε στην απόρριψη της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, καθόσον η παρεμβαίνουσα προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης Απόφασης, με την οποία ο εν λόγω Διαγωνισμός κατακυρώθηκε σε αυτήν. Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, η Παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

7. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παράγραφος 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης [...]».

8. Επειδή, στο άρθρο 53 («Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης») παρ. 1 και 2 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης [...] περιέχουν ιδίως: [...] ιβ) τους όρους και τα κριτήρια επιλογής, καθώς και τα ελάχιστα επίπεδα αυτών, σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού, την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και την τεχνική ή/και επαγγελματική ικανότητα των υποψηφίων ή προσφερόντων [...] ιζ) τους απαράβατους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς [...] ιη) όλους τους ειδικούς και γενικούς όρους για την εκτέλεση της σύμβασης, ιδίως δε την υποχρέωση της παρ. 2 του άρθρου 18 [...]».

9. Επειδή, στο άρθρο 91 («Λόγοι απόρριψης προσφορών») παρ. 1 του

N. 4412/2016, ορίζεται ότι: «[...] Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102. γ) Για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 102».

10. Επειδή, στο άρθρο 104 «Χρόνος συνδρομής όρων συμμετοχής» (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται κατά την υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών του άρθρου 80, και κατά την σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 105 [...]».

11. Επειδή, στο άρθρο 2.2.5 («Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 15), ορίζεται ότι: «Όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν: 1) "ειδικό" ετήσιο κύκλο εργασιών στον τομέα δραστηριοτήτων που αποτελεί αντικείμενο της Σύμβασης (λειτουργίας και συντήρησης ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων) [...] 2) ασφαλιστική κάλυψη έναντι επαγγελματικών κινδύνων (ασφαλιστήριο συμβόλαιο επαγγελματικής και αστικής ευθύνης), η οποία θα πρέπει να συμμορφώνεται με τους όρους του Παραρτήματος VI της Διακήρυξης ύψους 2.000.000,00€ [...]».

12. Επειδή, στο άρθρο 2.2.7 («Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 15-16), ορίζεται ότι: «Όσον αφορά στα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης οικονομικοί φορείς για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης οφείλουν να διαθέτουν πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί από επίσημα ινστιτούτα ή επίσημες υπηρεσίες ελέγχου ποιότητας αναγνωρισμένων ικανοτήτων με τα οποία βεβαιώνεται η καταλληλότητα των παρεχομένων υπηρεσιών. Συγκεκριμένα να διαθέτουν : 1) το διεθνές πρότυπο για τη Διαχείριση Ποιότητας, Υγιεινής και Ασφάλειας ISO 9001: 2008 ή ISO9001:2015, ή ισοδύναμό του και 2) το πρότυπο ΕΛΟΤ 1801:2008 /OHSAS 18001:2007 ή ισοδύναμο για τη διαχείριση της υγείας και ασφάλειας στην εργασία Η εν λόγω πιστοποίηση θα πρέπει να είναι σε ισχύ κατά τη διενέργεια του διαγωνισμού και θα ανανεώνεται καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης.».

13. Επειδή, στην παρ. Β.3 του άρθρου 2.2.9.2. («Αποδεικτικά μέσα») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 19), ορίζεται ότι: «Β.3. Για την απόδειξη της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας της παραγράφου 2.2.5 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν: 1. α) Οικονομικές καταστάσεις ή αποσπάσματα οικονομικών καταστάσεων (αντίγραφα ή αποσπάσματα ισολογισμών) των πέντε (5) τελευταίων χρήσεων από τη διενέργεια του διαγωνισμού [...] 2. Βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου έναντι επαγγελματικών κινδύνων ποσού ίσο με 2.000.000,00€ για όλη την περίοδο ασφάλισης και για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους, προς απόδειξη του οποίου θα υποβληθεί και το σχετικό παραστατικό εξόφλησης του ασφαλιστρού, και χρόνο ισχύος αντίστοιχο με το χρόνο διάρκειας της σύμβασης. Ο Ανάδοχος οφείλει να προσκομίσει ασφαλιστήριο συμβόλαιο πριν την υπογραφή της σύμβασης. [...]».

14. Επειδή, στην παρ. Β.5 του άρθρου 2.2.9.2. («Αποδεικτικά μέσα») της

επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 20), ορίζεται ότι: «Για την απόδειξη της συμμόρφωσής τους με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης της παραγράφου 2.2.7 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν:

► Πιστοποιητικά, τα οποία βεβαιώνουν την τήρηση εκ μέρους του υποψηφίου αναδόχου προτύπων Διαχείρισης Ποιότητας, Υγιεινής και Ασφάλειας τα οποία βασίζονται στο σχετικό ευρωπαϊκό πρότυπο ISO 9001:2008 ή ISO9001:2015, ή ισοδύναμό του ή άλλα ανάλογα για τις υπηρεσίες που καλείται να προσφέρει ο ανάδοχος.

► Πιστοποιητικό το οποίο εκδίδεται από ανεξάρτητο διαπιστευμένο φορέα για τη διαχείριση υγείας και ασφάλειας στην εργασία για το πεδίο εφαρμογής Γενικές Υπηρεσίες καθαριότητας σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους κατά το πρότυπο ΕΛΟΤ 1801:2008 /OHSAS ή ισοδύναμο.

15. Επειδή, στο άρθρο 2.4.3.2. («Τεχνική Προσφορά») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 24), ορίζεται ότι: «Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το “ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι – (ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ) της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται και να περιλαμβάνει:

1) Τεχνική έκθεση για το συγκεκριμένο έργο, στηριζόμενη στα υπάρχοντα στοιχεία του τεύχους των Τεχνικών Προδιαγραφών της παρούσης. 2) Υπεύθυνη δήλωση της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (Α’75), του συμμετέχοντος στο διαγωνισμό για το χρόνο ισχύος της προσφοράς του, η ελάχιστη ισχύς της οποίας καθορίζεται στη διακήρυξη [...] 6) Υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986, στην οποία θα αναγράφονται τα στοιχεία του διαγωνισμού και στην οποία ο προσφέρων θα δηλώνει ότι σε περίπτωση ανάληψης των υπηρεσιών: θα προσκομίσει κατά την υπογραφή της σύμβασης: ► Ασφαλιστήριο συμβόλαιο αστικής ευθύνης και επαγγελματικής ευθύνης έναντι τρίτων, το οποίο και δεσμεύεται να διατηρήσει σε ισχύ καθ’ όλη τη διάρκεια της σύμβασης. [...]».

16. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΣΤΕ 3703/2010, ΣΤΕ 53/2011, ΕΣ Πράξεις Τμήματος VI 78/2007, 19/2005, 31/2003 κλπ), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (ΣΤΕ 2772/1986, 3670/1992, 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους, καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής, αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.10.2001, Υπόθεση C-19/00 Siac Construction Ltd, σκέψεις 34 και 44· ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54).

17. Επειδή, η αρχή της διαφάνειας, προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως, πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στη Διακήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή Υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.06.2002, Υπόθεση C-92/00, Stadt Wien, σκέψη 45· ΔΕΕ, Απόφαση της 12.12.2002, Υπόθεση C-470/99, Universale-Bau, σκέψη 91· ΔΕΕ, Απόφαση της 29.04.2005, Υπόθεση C-496/1999, CAS Succhi di Frutta SpA, σκέψη 111 κλπ).

18. Επειδή, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων διέπει η αρχή του υγιούς και ανόθευτου ανταγωνισμού, ο οποίος και μόνον αυτός, διασφαλίζει την προστασία των συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής, επιτρέποντας τη προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και έργων με τους βέλτιστους ποιοτικά και οικονομικά όρους. Η εν λόγω θεμελιώδης αρχή ισχύει, τόσο στο επίπεδο της αναθέτουσας αρχής, όσο και μεταξύ των συμμετεχόντων (σε δημόσιο διαγωνισμό) οικονομικών φορέων (ΔΕΕ, Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SPA και Mantovani, σκέψη 76 • ΔΕΕ Απόφαση της 14.02.2008, Υπόθεση C-450/06, Varec SA κατά État belge, σκέψη 35 • ΔΕΕ Απόφαση της 21.02.2008, Υπόθεση C-412/04, Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 2 • ΔΕΕ Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07 Assitur Srl, σκέψεις 25 και 26 • ΔΕΕ, Απόφαση της 19.04.2012, Υπόθεση C-549/10, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS κλπ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σκέψεις 17 και επόμε.).

19. Επειδή, η αρχή της αναλογικότητας, η οποία κατοχυρώνεται συνταγματικά στο άρθρο 25 παρ. 1 Συντ., αναλύεται στις αρχές της αναγκαιότητας, καταλληλότητας και αναλογικότητας με τη στενή έννοια, και κατατάσσεται εντός των αρχών ενωσιακού δικαίου κατά την πάγια νομολογία ΔΕΕ. Έχει, δε, την έννοια ότι ένα κράτος μέλος οφείλει κατά τη διαδικασία επιλογής των κατάλληλων προς λήψη μέτρων, να επιλέγει αυτά που προξενούν τα λιγότερα δυνατά προβλήματα στην άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, προκρίνοντας μεταξύ μέτρων που θεωρεί αναγκαία και πρόσφορα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Κάθε επιλεγόμενο μέτρο πρέπει να είναι συγχρόνως αναγκαίο και πρόσφορο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (βλ., υπό την έννοια αυτή, Αποφάσεις της 20ης Ιουνίου 2002, Υπόθεση C-313/99, Gerard Mulligan, σκέψη 37, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Μηχανική, Υπόθεση C-213/07, σκέψεις 48 και 61, της 19ης Μαΐου 2009, Assitur, C-538/07, σκέψεις 21 και 23, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, Υπόθεση C-376/08, Serrantoni και Consorzio stabile edili, σκέψη 33, της 22ας Οκτωβρίου 2015, Impresa Edilux

και SICEF, Υπόθεση C-425/14, σκέψη 29, της 28ης Φεβρουαρίου 2018, συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις C-523/16 και C-536/16, MA.T.I. SUD SpA και Duemme SGR SpA, σκέψη 53).

20. Επειδή, ο όλος μηχανισμός υποβολής και ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής διέπεται από την αρχή της τυπικότητας, δηλαδή της διαφανούς και αυστηρής διαδικασίας του Διαγωνισμού, κατά την οποία η νομιμότητα συμμετοχής προϋποθέτει την εκπλήρωση τυπικών προϋποθέσεων. Άλλωστε οι απαραίτητες ικανότητες των υποψηφίων αποδεικνύονται με την προσκόμιση δικαιολογητικών που ορίζονται από την εκάστοτε αναθέτουσα αρχή.

21. Επειδή, σύμφωνα με τις αρχές της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία σύναψης των δημοσίων συμβάσεων, κατά το πνεύμα, τόσο της ενωσιακής, όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012), προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στον Διαγωνισμό. Η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των Αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣΤΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες Προσφορές τους (ΕλΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει, μεταξύ άλλων, ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 16.04.2015, Υπόθεση C278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 25 και ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovenko a.s. κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός

αυτός δεν θα επιτυχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους, στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 16.04.2015, Υπόθεση C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 27).

22. Επειδή, λόγω της εφαρμοζόμενης στους δημόσιους διαγωνισμούς αρχή της τυπικότητας, όλες οι διατάξεις της Διακήρυξης καθιερώνουν ουσιώδεις όρους, οπότε τυχόν παραβίαση διατάξεων που αφορούν στον τρόπο υποβολής των Προσφορών των διαγωνιζομένων συνεπάγεται το απαράδεκτο αυτών (βλ. Ελ. Συν. VI Τμήμα, Αποφ. 24995, 1949/2009. Πρ. 115, 10/2008, 222/2005, Ζ' Κλιμάκιο, Πρ. 116/2012, 1177/2009, Δημήτριος Ι. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β' έκδοση, Σάκκουλας, 2017, σελ. 195-197).

23. Επειδή, έχει κριθεί ότι οι περιπτώσεις των Προσφορών που παρουσιάζουν αποκλίσεις από τους όρους της Διακήρυξης, δεν θα απορρίπτονται υπό την προϋπόθεση ότι οι αποκλίσεις αυτές δεν αναφέρονται στους απαράβατους όρους και κρίνονται επουσιώδεις από την αρμόδια Επιτροπή. Το επουσιώδες, ωστόσο, της απόκλισης διαπιστώνεται και αιτιολογείται ειδικά από την αναθέτουσα αρχή (ΣτΕ 4136/2009, 2004/2010).

24. Επειδή, μια Προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής, είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 36 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Υπόθεση C-336/12, Manona, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 40 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Υπόθεση C-336/12, Manona, σκέψη 36), οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση κάποιας ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς και στην υποβολή μη υποβληθέντος δικαιολογητικού (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 11.05.2017, Υπόθεση C-131/2016,

Archus and Gama· ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 40 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Manona, Υπόθεση C-336/12, σκέψη 36). Άλλωστε, η διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής αφορά, κατ' αρχήν, νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά και όχι υποβληθέντα, μη νόμιμα κατά περιεχόμενο, δικαιολογητικά, καθόσον τυχόν μεταγενέστερη συμπλήρωση, των κρίσιμων μη νόμιμων δικαιολογητικών από τον οικονομικό φορέα, θα ισοδυναμούσε με ανεπίτρεπτη αντικατάστασή τους (βλ. ΔεφΑθ 319/2017). Ως εκ τούτου, η δυνατότητα διευκρινίσεων ή συμπληρώσεων, δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια η αναθέτουσα αρχή δύναται να δέχεται εν γένει διορθώσεις παραλείψεων, οι οποίες κατά τη ρητή πρόβλεψη εγγράφων της σύμβασης επάγονται τον αποκλεισμό του υποψηφίου (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 6.11.2014, Υπόθεση C42/13, Cartiera dell' Adda SpA κατά CEM Ambiente SpA, σκέψη 46, υπ' αριθμ. 471/2018 Απόφαση 1ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 63, υπ' αριθμ. 1132_1133 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 34)

25. Επειδή, δέσμια αρμοδιότητα υπάρχει όταν το διοικητικό όργανο, εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι προβλεπόμενες από τους κανόνες δικαίου πραγματικές ή νομικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή τους, είναι υποχρεωμένο να εκδώσει διοικητική πράξη που περιέχει ορισμένη ατομική ρύθμιση, την οποία προκαθορίζουν οι κανόνες αυτοί (βλ. Επαμεινώνδα Π. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος 1, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, 15η έκδ., αριθμ. 148, σελ. 138). Στην περίπτωση της δέσμιας αρμοδιότητας, ο κανόνας δικαίου υποδεικνύει στη Διοίκηση κατά τρόπο επιτακτικό τη συμπεριφορά που πρέπει να υιοθετήσει και δεν της αφήνει περιθώρια εκτίμησης (βλ. ΣτΕ 286/2012) περιέχοντας πλήρες και λεπτομερές πραγματικό και τις σαφείς και συγκεκριμένες έννομες συνέπειες που αυτό επιφέρει (βλ. ΣτΕ 4720/2012).

26. Επειδή, με το με αρ. πρωτ. 16301/20.03.2020 έγγραφο της αναθέτουσας αρχής με Θέμα: «Υποβολή Δικαιολογητικών Κατακύρωσης αρ.

Διακ. 9/2019» ο προσωρινός ανάδοχος κλήθηκε, όπως υποβάλλει «εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών, τα πρωτότυπα ή αντίγραφα που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α΄ 74) όλων των δικαιολογητικών που περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.9.2. της διακήρυξης 9/2019, ως αποδεικτικά στοιχεία για τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 της διακήρυξης, καθώς και για την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής της παραγράφου 2.2.4 αυτής.».

- Επίσης, με το με αρ. πρωτ. 17017/09.04.2020 έγγραφο της αναθέτουσας αρχής ενημερώθηκαν οι συμμετέχοντες, ότι την Παρασκευή 10 Απριλίου 2020 και ώρα 10:30 π.μ. θα γίνει η ηλεκτρονική αποσφράγιση του φακέλου των δικαιολογητικών κατακύρωσης του προσωρινού μειοδότη.

- Περαιτέρω, στο συμπροσβαλλόμενο, από 10.04.2020. Πρακτικό της αρμόδιας Επιτροπής αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «[...] Μετά τη διαπίστωση απαρτίας, η Επιτροπή Διενέργειας του Διαγωνισμού, λαμβάνοντας υπόψη της: [...] γ) Το υπ' αριθμ. 16301/20-03-2020 έγγραφο, με το οποίο ενημερώθηκε ο προσωρινός ανάδοχος, ότι εντός προθεσμίας (10) ημερών από τη σχετική ειδοποίηση που αποστέλλεται ηλεκτρονικά, οφείλει να υποβάλει ηλεκτρονικά μέσω του Συστήματος, σε μορφή αρχείου .pdf και σε φάκελο με σήμανση «Δικαιολογητικά Κατακύρωσης», τα πρωτότυπα ή αντίγραφα που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α΄ 74) όλων των δικαιολογητικών που περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.6.2. της παρούσας διακήρυξης, ως αποδεικτικά στοιχεία για τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 της διακήρυξης, καθώς και για την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής των παραγράφων 2.2.4 -2.2.5 αυτής,

δ) Το γεγονός ότι η ως άνω εταιρία υπέβαλε ηλεκτρονικά φάκελο με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, Προβαίνει στην ηλεκτρονική αποσφράγιση των Δικαιολογητικών, σύμφωνα με την απαιτούμενη από το σύστημα διαδικασία εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των κείμενων διατάξεων για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων και διαδικασιών, και προβαίνει στην αξιολόγηση για την πληρότητα και νομιμότητα των δικαιολογητικών, όπου διαπιστώνει ότι:

Ο φάκελος με τα δικαιολογητικά προσωρινού μειοδότη με επωνυμία με δ.τ. «... περιέχει όλα τα δικαιολογητικά και αυτά είναι σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης [...]».

- Τέλος, στην προσβαλλόμενη Απόφαση της αναθέτουσας αρχής αναφέρεται ότι: «[...] Το Πρυτανικό Συμβούλιο, έχοντας υπόψη το πρακτικό της 3ης συνεδρίασης της Επιτροπής Διενέργειας του Διεθνούς Ανοικτού Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού για την συντήρηση και λειτουργία των Η/Μ εγκαταστάσεων της Πανεπιστημιούπολης ... (Αριθμός Διακήρυξης 9/2019)», σύμφωνα με το οποίο αποσφραγίστηκε ο φάκελος των δικαιολογητικών κατακύρωσης και διαπιστώθηκε ότι είναι πλήρης και τα δικαιολογητικά είναι σύμφωνα με τα οριζόμενα με τους όρους της Διακήρυξης και την ισχύουσα νομοθεσία, ύστερα από συζήτηση μεταξύ των μελών του, ομόφωνα εγκρίνει την κατακύρωση του εν λόγω διαγωνισμού στην εταιρεία «... ..», **ΜΕ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟ ΤΙΤΛΟ «...» [...]** ως την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά αποκλειστικά βάσει τιμής, αντί του ποσού των 531.432,13 συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. 24%, με διάρκεια σύμβασης ενός (1) έτους και δικαίωμα προαίρεσης έξι (6) μηνών, σε βάρος των πιστώσεων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του Πανεπιστημίου ... με κωδικό Έργου 2014ΣΕ54600071.».

27. Επειδή, στην ασκηθείσα Παρέμβασή της, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται καταρχάς ότι η Προδικαστική Προσφυγή είναι απαράδεκτη, διότι: α) υποβλήθηκε εκπρόθεσμα (09.07.2020), ενώ η προσβαλλόμενη πράξη του Πρυτανικού Συμβουλίου του Παν/μιου ... αναρτήθηκε στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ στις 26.06.2020 και β) δεν επισυνάφθηκε αντίγραφο του αποδεικτικού τραπεζικής πληρωμής για το προσκομισθέν Παράβολο, με συνέπεια, να μην είναι δυνατόν «να ελεγχθεί εάν το Παράβολο είχε πράγματι πληρωθεί κατά το χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης Προσφυγής...».

Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά αναφέρει για το ζήτημα του αποδεικτικού εξόφλησης (βλ. σελ. 6-7 της Παρέμβασης): «...Ούτε, άλλωστε, μπορεί να ζητηθεί η συμπλήρωση του ελλείποντος αποδεικτικού εξόφλησης, δεδομένου ότι η υποβολή του με το έντυπο της προσφυγής αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση

της παραδεκτής άσκησής της. και δεν μπορεί να αναπληρωθεί μεταγενέστερα (κατ' ευχέρεια του εισηγητή της υπόθεσης, όπ. παρ. ΔΕΑ 410/2017 σκ. 6). 10. Υπό αυτά τα δεδομένα, η κρινόμενη προσφυγή είναι απαράδεκτη και πρέπει να απορριφθεί, διότι δεν έχει τηρηθεί η διαδικαστική απαίτηση του άρ. 5 παρ. 4 π.δ. 39/2017.».

Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η υπό κρίση Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη «κατά το μέτρο που με αυτήν ζητείται από την Αρχή Σας να απορρίψει την προσφορά της εταιρείας μας και να αναδείξει την προσφεύγουσα ως προσωρινή ανάδοχο. Σύμφωνα με το άρ. 367 του ν. 4412/2016: «2. Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη [...]. 3. Οι αναθέτουσες αρχές υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τις αποφάσεις της ΑΕΠΠ [...]» ... Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η εξουσία της Αρχής Σας περιορίζεται στην ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης και στη λήψη προσωρινών μέτρων (άρ. 366 ν. 4412/2016), χωρίς να επιτρέπεται η τροποποίηση της προσβαλλομένης (λ.χ. ως προς την αποδοχή ή απόρριψη ορισμένων προσφορών) ή η υποκατάσταση της Αναθέτουσας Αρχής (λ.χ. με την ανάδειξη του προσφεύγοντος ως αναδόχου). Υπό αυτά τα δεδομένα, τα αιτήματα της προσφεύγουσας να απορριφθεί η προσφορά μας και να αναδειχθεί η ίδια ως προσωρινή ανάδοχος προβάλλονται αναρμοδίως, κατά το μέρος δε αυτό, η κρινόμενη προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη. [...]».

Β) Επί του 1ου λόγου Προσφυγής, η παρεμβαίνουσα παραπέμπει στο άρθρα 2.2.5 («Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια»), 2.2.9.2. («Αποδεικτικά μέσα») παρ. Β.3 και 2.4.3.2. («Τεχνική Προσφορά») της επίμαχης Διακήρυξης, προκειμένου να τεκμηριώσει τους κάτωθι ισχυρισμούς της:

«Στην προκειμένη περίπτωση, προς απόδειξη ότι η εταιρεία μας πληροί την απαίτηση για ασφαλιστική κάλυψη έως 2.000.000,00€, σύμφωνα με τις προδιαγραφές του Παραρτήματος VI της Διακήρυξης, καταθέσαμε τα εξής δικαιολογητικά:

1. Την από 30.01.2020 υπεύθυνη δήλωση του εκπροσώπου της εταιρείας μας. ότι κατά την υπογραφή της σύμβασης θα προσκομίσουμε ασφαλιστήριο

συμβόλαιο αστικής και επαγγελματικής ευθύνης έναντι τρίτων (εφεξής, η «από 30.01.2020 υπεύθυνη δήλωση» (βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 4). Η εν λόγω υπεύθυνη δήλωση υποβλήθηκε με το φάκελο της τεχνικής μας προσφοράς, περιέχει το απαιτούμενο από τη Διακήρυξη περιεχόμενο και από αυτήν προκύπτει η δέσμευση και δυνατότητα της εταιρείας μας για ασφαλιστική κάλυψη των υπό ανάθεση υπηρεσιών.

2. Την από 16.01.2020 βεβαίωση της ασφαλιστικής εταιρείας «Ευρωπαϊκή Πίστη» για τη δυνατότητα σύναψης ασφαλιστηρίου συμβολαίου «κατά παντός κινδύνου και γενικής αστικής ευθύνης» αναφορικά με το αντικείμενο του επίμαχου Διαγωνισμού και μέχρι του ποσού των 2.000.000,00€ (εφεξής, η «από 16.01.2020 βεβαίωση», βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 5). Η εν λόγω βεβαίωση υποβλήθηκε με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης της εταιρείας μας και περιλαμβάνει το ελάχιστο απαιτούμενο κατά τη Διακήρυξη περιεχόμενο (ασφαλιστικός κίνδυνος και αντικείμενο ασφάλισης).

Περαιτέρω, η δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης της εταιρείας μας για την παροχή υπηρεσιών συντήρησης και λειτουργίας των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου ... αποδεικνύεται από έγγραφα, τα οποία έχει στη διάθεσή της η Αναθέτουσα, αφορούν το ίδιο ακριβώς αντικείμενο ασφάλισης και βρίσκονται σε ισχύ. Πιο συγκεκριμένα, η εταιρεία μας έχει αναλάβει και εκτελεί τη σύμβαση με αντικείμενο «Εργασίες Συντήρησης και Λειτουργίας των ηλεκτρομηχανολογικών (η/υ) εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου ... για το έτος 2018». Στο πλαίσιο αυτό, έχουμε συνάψει με την ασφαλιστική εταιρεία «Ευρωπαϊκή Πίστη» τα παρακάτω ασφαλιστήρια συμβόλαια:

1. Το με αρ. 616947/11.04.2019 ασφαλιστήριο συμβόλαιο κατά παντός κινδύνου εργολάβου για την εκτέλεση της παραπάνω σύμβασης και για ποσά ίδια με εκείνα της Διακήρυξης του υπό κρίση Διαγωνισμού (βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 6). Η διάρκεια ισχύος του εν λόγω συμβολαίου έχει παραταθεί διαδοχικά έως τις 10.09.2020 με τις με αρ. 7796/15482/09.04.2020 και 8003/16041/14.07.2020 πρόσθετες πράξεις (βλ. ΣΧΕΤΙΚΑ 7 και 8). Το παραπάνω συμβόλαιο, οι πρόσθετες πράξεις και οι σχετικές αποδείξεις εξόφλησης των ασφαλιστρών (βλ. ΣΧΕΤΙΚΑ 9, 10 και

11) έχουν προσκομιστεί στην Αναθέτουσα, όπως προβλέπει αντίστοιχος συμβατικός όρος της εκτελούμενης σύμβασης.

2. Το με αρ. 99050/11.04.2019 ασφαλιστήριο συμβόλαιο εργοδοτικής αστικής ευθύνης για την εκτέλεση της παραπάνω σύμβασης και για ποσά ίδια με εκείνα της Διακήρυξης του υπό κρίση Διαγωνισμού (βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 12)

Η διάρκεια ισχύος του εν λόγω συμβολαίου παρατάθηκε διαδοχικά έως τις 10.09.2020 με τις με αρ. 94894/173076/09.04.2020 και 95838/175736/14.07.2020 πρόσθετες πράξεις αντίστοιχα (βλ. ΣΧΕΤΙΚΑ 13 και 14). Το εν λόγω συμβόλαιο, οι πρόσθετες πράξεις, καθώς και οι αποδείξεις αποπληρωμής των σχετικών ασφαλίσεων (βλ. ΣΧΕΤΙΚΑ 15 16 και 17), έχουν προσκομιστεί στην Αναθέτουσα, όπως προβλέπει σχετικός συμβατικός όρος της εκτελούμενης σύμβασης.

Με βάση τα παραπάνω, ο πρώτος λόγος της κρινόμενης προσφυγής είναι αβάσιμος, καθώς: 1. Η από 16.01.2020 βεβαίωση πληροί τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, οι οποίες αφορούν μόνο το είδος του ασφαλιστικού κινδύνου και το αντικείμενο ασφάλισης (βλ. όρο 2.2.9.2.Β.3 και Παράρτημα VI της Διακήρυξης). Απεναντίας, από κανέναν όρο της Διακήρυξης δεν απαιτείται η αναγραφή ορισμένης διάρκειας ισχύος για το επίμαχο δικαιολογητικό και το συγκεκριμένο στοιχείο τέθηκε ως εκ περισσού.

Υπενθυμίζεται, άλλωστε, ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία, οι αναθέτουσες δεν επιτρέπεται να αποκλείουν διαγωνιζόμενους λόγω μη προσκομίσεως διαφορετικών ή επιπλέον των ρητά προβλεπόμενων δικαιολογητικών (βλ. ΕΑ ΣτΕ 18/2011 σκ. 4, 19/2011 σκ. 4, 53/2011 σκ. 6, 382/2015 σκ. 6, 384/2015 σκ. 6, 251/2018 σκ. 8, ΣτΕ 2723/2018 σκ. 9). Κατά τούτο, τυχόν απόρριψη της προσφοράς μας για το λόγο αυτό δεν βρίσκει έρεισμα σε ρητή απαίτηση της Διακήρυξης και είναι ανεπίτρεπτη. Επομένως, ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι αβάσιμος. Άλλωστε, η δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης της εταιρείας μας κατά τις απαιτήσεις της Διακήρυξης αποδεικνύεται και από την από 30.01.2020 υπεύθυνη δήλωση του εκπροσώπου της εταιρείας μας, η οποία εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό: την τεκμηρίωση της οικονομικής/χρηματοοικονομικής επάρκειας της εταιρείας μας, τη δυνατότητα

ασφαλιστικής κάλυψης και, εντέλει, τη δέσμευση ότι κατά την υπογραφή της σύμβασης θα προσκομιστεί σχετικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

Περαιτέρω, η δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης της εταιρείας μας προκύπτει από τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που έχουμε συνάψει:

- στο πλαίσιο σύμβασης που εξακολουθεί να εκτελεί η εταιρεία μας και η οποία έχει όμοιο αντικείμενο με τον υπό κρίση Διαγωνισμό (εκτέλεση εργασιών συντήρησης και λειτουργίας ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων για το έτος 2018),
- με την ίδια Αναθέτουσα Αρχή (Πανεπιστήμιο ...),
- για αντικείμενο και ποσό ασφάλισης ίδιο με εκείνο του υπό κρίση Διαγωνισμού (βλ. Παράρτημα VI της Διακήρυξης και περιγραφή του αντικειμένου ασφάλισης σε ΣΧΕΤΙΚΑ 6 και 12),
- με διάρκεια ισχύος από 10.04.2019 έως 10.09.2020, δηλαδή σε ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια της υπό κρίση διαγωνιστικής διαδικασίας.

Με βάση τα παραπάνω, τα εν λόγω συμβόλαια:

- Υπερκαλύπτουν το περιεχόμενο της βεβαίωσης του όρου 2.2.9.2. Β.3 της Διακήρυξης, δεδομένου ότι αφορούν στις ίδιες παρεχόμενες υπηρεσίες και στα ίδια ασφαλιστικά αντικείμενα.
- Εξακολουθούν να ισχύουν και, ως εκ τούτου, αποδεικνύουν πέραν κάθε αμφιβολίας ότι η εταιρεία μας πληροί τις απαιτήσεις ασφαλιστικής κάλυψης που θέτει η Διακήρυξη, τόσο κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς μας, όσο και κατά το χρόνο κατάθεσης των δικαιολογητικών κατακύρωσης (άρ. 104 του ν. 4412/2016).
- Βρίσκονται στη διάθεση της Αναθέτουσας κατά την έννοια του όρου 2.2.9.2.A της Διακήρυξης, δεδομένου ότι η εταιρεία μας τα έχει προσκομίσει για τις ανάγκες εκτέλεσης της σύμβασης για το έτος 2018. Υπό αυτά τα δεδομένα, η ικανότητα ασφαλιστικής κάλυψης της εταιρείας μας αποδεικνύεται από δικαιολογητικά σε ισχύ, τα οποία δεν οφείλαμε να προσκομίσουμε με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, καθώς αυτά βρίσκονται ήδη στη διάθεση της Αναθέτουσας. Κατά τούτο, ακόμη και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι η από 16.01.2020

βεβαίωση δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις της Διακήρυξης -quod non-, η δυνατότητα ασφάλισης της εταιρείας μας αποδεικνύεται από τα παραπάνω ασφαλιστήρια συμβόλαια. Επομένως, οι περί του αντιθέτου αιτιάσεις της προσφεύγουσας είναι αβάσιμες και για τον πρόσθετο αυτό λόγο.[...].

Γ) Επί του 2ου λόγου Προσφυγής, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι: «...Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα αμφισβητεί για άλλη μια φορά την επάρκεια της πιστοποίησης της εταιρείας μας ως προς τη διαχείριση υγείας και ασφάλειας στην εργασία. Πιο συγκεκριμένα, διατείνεται ότι το πιστοποιητικό ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001:2007 που συμπεριλάβαμε στο φάκελο της τεχνικής μας προσφοράς, τάχα δεν αναγράφει συναφές πεδίο εφαρμογής. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης δήθεν καταθέσαμε νέο πιστοποιητικό σε «διόρθωση» του αρχικά υποβληθέντος, με συνέπεια την υποτιθέμενη «αλλοίωση» της αρχικής μας προσφοράς. Με τους παραπάνω ισχυρισμούς, η προσφεύγουσα επιχειρεί να επαναφέρει τις ήδη απορριφθείσες αιτιάσεις της σχετικά με την πιστοποίηση της εταιρείας μας, αμφισβητώντας ευθέως όσα έκρινε η Αρχή Σας και επικύρωσε το Διοικητικό Εφετείο [...]

Στην προκειμένη περίπτωση, προς απόδειξη ότι η εταιρεία μας συμμορφώνεται με τις παραπάνω απαιτήσεις της Διακήρυξης, καταθέσαμε με το φάκελο της Τεχνικής Προσφοράς το με αρ. ΣΔΥΑΕ 3183/18 πιστοποιητικό ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001:2007 της ΕΚΑ HELLAS με πεδίο εφαρμογής «ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΣΗΡΑΓΓΩΝ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΩΝ & ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ» (εφεξής, το «επίμαχο πιστοποιητικό», βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 18). Η Τεχνική μας Προσφορά - συμπεριλαμβανομένου του επίμαχου πιστοποιητικού - κρίθηκε πλήρης και σύμφωνη με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης και, μετά την αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών, η Αναθέτουσα μας ανέδειξε ως προσωρινή ανάδοχο με το με αρ. 1582/25.02.2020 Απόσπασμα Πρακτικών του Πρωτανικού Συμβουλίου της Αναθέτουσας (βλ. και παραπάνω, υπό Ι). Με προδικαστική της προσφυγή ενώπιον της Αρχής Σας, η εδώ προσφεύγουσα ζήτησε την απόρριψη

της προσφοράς μας προβάλλοντας την αυτή αιτίαση, ότι δηλαδή το επίμαχο πιστοποιητικό δήθεν δεν αναγράφει το απαιτούμενο από τη Διακήρυξη πεδίο εφαρμογής. Η παραπάνω προδικαστική προσφυγή και η επίμαχη αιτίαση σχετικά με το πιστοποιητικό της εταιρείας μας απορρίφθηκαν με τη με αρ. 476/2020 απόφαση της Αρχής Σας [...]

Το πεδίο εφαρμογής του επίμαχου πιστοποιητικού είναι συναφές με το αντικείμενο του Διαγωνισμού, ήτοι, τη «συντήρηση και λειτουργία η/μ εγκαταστάσεων». Τούτο δε επιβεβαίωσε και ο φορέας πιστοποίησης με τη με αρ. 166/14.02.2020 βεβαίωσή του και το με αρ. πρωτ. 369/13.04.2020 διευκρινιστικό έγγραφο που κατατέθηκε κατόπιν σχετικού αιτήματος της εισηγήτριας της υπόθεσης (βλ. ΣΧΕΤΙΚΑ 19 και 20) (όπ. παρ. ΑΕΠΠ 476/2020 σκ. 34).

Δεν θεμελιώνεται λόγος απόρριψης της προσφοράς μας για τον επίμαχο λόγο «[...] διότι αφενός, όχι μόνο δεν υφίσταται απαίτηση στη διακήρυξη περί υποβολής του επίμαχου πιστοποιητικού περιέχον ρητή αναγραφή του πεδίου των Η/Μ εγκαταστάσεων, όπως αβασίμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων, υφίσταται μάλιστα πλημμέλεια των όρων της διακήρυξης, κατά τα ως άνω αναλυτικά εκτεθέντα, αφετέρου, δύναται βασίμως να υποστηριχθεί ότι το κατατεθέν με την προσφορά του ήδη παρεμβαίνοντος παρίσταται τουλάχιστον συναφές με το αντικείμενο των προς ανάθεση υπηρεσιών, ισχυρισμό τον οποίο ουδόλως αποκρούει ο προσφεύγων, αν δε η αναθέτουσα αρχή επιθυμούσε αποκλειστικά την αναγραφή του οικείου πεδίου όφειλε να εκφρασθεί εναργώς [...]» (όπ. παρ. ΑΕΠΠ 476/2020 σκ. 34). Η παραπάνω κρίση της Αρχής Σας επικυρώθηκε και από τη με αρ. 13/2020 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου ... (βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 2), με την οποία απορρίφθηκε η παραπάνω αιτίαση και η αίτηση αναστολής της προσφεύγουσας.

Πιο συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έκρινε ότι: «[...] υπάρχει ασάφεια στις απαιτήσεις της διακήρυξης ως προς το πεδίο εφαρμογής του πιστοποιητικού ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001: 2007 ή ισοδύναμου. [...]», η οποία δεν επιτρέπεται να ερμηνευθεί σε βάρος των διαγωνιζομένων (βλ. ΔΕφίλων. 13/2020 σκ. 10). Με βάση την παραδοχή αυτή, το Διοικητικό Εφετείο ...

απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας και δέχθηκε ότι η κρίση της Αρχής Σας περί συνάφειας του επίμαχου πιστοποιητικού με το αντικείμενο του Διαγωνισμού δεν αντίκειται στις διατάξεις της Διακήρυξης (βλ. ΔΕφίωαν. 13/2020 σκ. 13). [...]».

Σε κάθε περίπτωση, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι και κατ' ουσίαν αβάσιμος. Και τούτο, για τους ακόλουθους λόγους: Πρώτον, διότι η απαίτηση για συγκεκριμένο πεδίο εφαρμογής του πιστοποιητικού ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001:2007 δεν προκύπτει ρητά και χωρίς αμφισημία από το γράμμα της Διακήρυξης, ούτε επιβάλλεται με ποινή απόρριψης της προσφοράς. Πράγματι, ο μεν όρος 2.2.7 δεν αναφέρει ρητά ορισμένο πεδίο εφαρμογής για το επίμαχο πιστοποιητικό, ο δε όρος 2.2.9.2 αναφέρει εσφαλμένο πεδίο εφαρμογής, όπως συνομολογείται και από την προσφεύγουσα. Υπό αυτά τα δεδομένα, δεν προκύπτει ότι η υποβολή του επίμαχου πιστοποιητικού συναρτάται με συγκεκριμένο, ρητά αναφερόμενο πεδίο εφαρμογής (βλ. ΔΕφΘεσ/νίκης 139/2019 σκ. 16, επίσης, βλ. ad hoc ΑΕΠΠ 476/2020 σκ. 34 και ΑΕΠΠ 471- 474/2019 σκ. 29 και 43) και, μάλιστα, με ποινή αποκλεισμού.

Σε κάθε περίπτωση, η εσφαλμένη διατύπωση του όρου 2.2.9.2 προκαλεί ασάφεια και αμφισημία, η οποία δεν επιτρέπεται να αναπληρωθεί/διορθωθεί δια παραπομπής στο αντικείμενο του Διαγωνισμού, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η προσφεύγουσα. Και τούτο, αφενός, διότι μία τέτοια διασταλτική -πολλώ δε μάλλον, διορθωτική- ερμηνεία του παραπάνω όρου θα ίδρυε ανεπίτρεπτα λόγο απόρριψης της προσφοράς μας, χωρίς έρεισμα σε ρητή πρόβλεψη της Διακήρυξης (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 18/2011 σκ. 4, 19/2011 σκ. 4, 53/2011 σκ. 6, 382/2015 σκ. 6, 384/2015 σκ. 6). Αφετέρου, διότι οι ασάφειες και τα σφάλματα Διακήρυξης δεν επιτρέπεται να ερμηνεύονται σε βάρος των διαγωνιζομένων (βλ. ad hoc ΔΕφίωαν. 13/2020 σκ. 10, ΔΕφΘεσ/νίκης 193/2019 σκ. 9, επίσης, βλ. ΕΑ ΣΤΕ 327/2018 σκ. 13, 22/2017 σκ. 8 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, ΔΕΑ 152/2019 σκ. 12-13 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). [...]

Δεύτερον, διότι (όπως δέχθηκε η Αρχή Σας και κρίθηκε δεσμευτικά από το Διοικητικό Εφετείο ...), το πεδίο εφαρμογής του επίμαχου πιστοποιητικού είναι συναφές με το αντικείμενο του Διαγωνισμού. Πράγματι, η «συντήρηση και

λειτουργία ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων» εμπεριέχεται ως ειδικότερη στο πεδίο εφαρμογής του πιστοποιητικού ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001:2007 της εταιρείας μας (βλ. ΑΕΠΠ 701/2018 σκ. 19) και, δη, στο αντικείμενο «ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ [...] ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ». Με άλλα λόγια, η πιστοποίηση OHSAS 18001:2007 της εταιρείας μας καλύπτει τη συντήρηση και λειτουργία ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων. Άλλωστε, τα παραπάνω επιβεβαιώθηκαν και από το φορέα πιστοποίησης που εξέδωσε το επίμαχο πιστοποιητικό και, πιο συγκεκριμένα:

- Με τη με αρ. πρωτ. 166/14.02.2020 βεβαίωση της EQA HELLAS σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του επίμαχου πιστοποιητικού (βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 19).

Σύμφωνα με την εν λόγω βεβαίωση, η εταιρεία μας «[...] διαθέτει Πιστοποιητικό εν ισχύ βάσει του ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001:2007 (αρ. πιστοποιητικού ΣΔΥΑΕ 3183/18), με πεδίο πιστοποίησης, όπως αναγράφεται άνωθεν. Στο πλαίσιο δραστηριότητας που αφορά την Συντήρηση Κτιριακών Εγκαταστάσεων ο οργανισμός υλοποιεί και έργα συντήρησης Η/Μ εξοπλισμού, τα οποία και έχουν ελεγχθεί στο πλαίσιο έκδοσης του Πιστοποιητικού».

- Με το με αρ. πρωτ. 369/13.04.2020 έγγραφο της EQA HELLAS, το οποίο υποβλήθηκε σε συνέχεια διευκρινιστικού ερωτήματος που τέθηκε από την εισηγήτρια της αρχικής προδικαστικής προσφυγής της εδώ προσφεύγουσας (βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 20). Σύμφωνα με το εν λόγω έγγραφο «[...] στο πλαίσιο της επιθεώρησης που διενεργήθηκε στις 7-8-9-10-11-12/05/2018, βάσει της οποίας εκδόθηκε το με αρ. ΣΔΥΑΕ 3183/18 πιστοποιητικό ΕΛΟΤ 1801:2008/ OHSAS 18001:2007, ελέγχθηκαν και έργα/εργασίες συντήρησης Η/Μ εξοπλισμού που υλοποιεί ο οργανισμός, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του που αφορά συντήρηση κτηριακών εγκαταστάσεων». Με βάση τα παραπάνω, το επίμαχο πιστοποιητικό είναι συναφές με το αντικείμενο του Διαγωνισμού, όπως έχει ήδη κριθεί και προκύπτει από τη διατύπωση του πεδίου εφαρμογής και από τα παραπάνω έγγραφα και δικαιολογητικά της εταιρείας μας. Συνακόλουθα, η πιστοποίηση της εταιρείας μας πληροί τις απαιτήσεις της Διακήρυξης και ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι αβάσιμος και για τον λόγο

αυτόν. [...]».

Τέλος, ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί ανεπίτρεπτης εκ των υστέρων διόρθωσης πλημμέλειας της Προσφοράς της, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός αυτός «στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η επικαλούμενη ανεπάρκεια του επίμαχου πιστοποιητικού ευσταθεί. Κατά τούτο, τα περί δήθεν ανεπίτρεπτης εκ των υστέρων διόρθωσης ή τροποποίησης της προσφοράς με κατάθεση νέου πιστοποιητικού πρέπει να απορριφθούν ... ιδίως: Πρώτον, διότι η συνάφεια του επίμαχου πιστοποιητικού με το αντικείμενο του Διαγωνισμού ελέγχθηκε και αξιολογήθηκε σε προγενέστερο και ήδη περαιωμένο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας. Επομένως, η επάρκειά του αμφισβητείται ανεπίκαιρα στο πλαίσιο του παρόντος σταδίου (έλεγχος δικαιολογητικών κατακύρωσης).

Δεύτερον, διότι, καθό μέρος προσάπτεται πλημμέλεια στη Διακήρυξη, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας προβάλλεται ανεπίκαιρα και χωρίς έννομο συμφέρον.

Τρίτον, διότι η επικαλούμενη ανεπάρκεια του επίμαχου πιστοποιητικού αμφισβητεί ευθέως την κρίση της Αρχής Σας (ad hoc ΑΕΠΠ 476/2020 σκ. 34) και προσκρούει στο δεδικασμένο της με αρ. 13/2020 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου

Τέταρτον, διότι η ασάφεια της Διακήρυξης αναφορικά με το πεδίο εφαρμογής της πιστοποίησης ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001:2007, δεν μπορεί να ερμηνευθεί σε βάρος της εταιρείας μας.

Πέμπτον, διότι το πεδίο εφαρμογής του επίμαχου πιστοποιητικού καλύπτει το αντικείμενο του Διαγωνισμού και είναι συναφές με αυτό. [...]».

28. Επειδή, στο με αρ. πρωτ. 22436/15.07.2020 έγγραφο της αναθέτουσας αρχής, που εστάλη στην Αρχή σε σχέση με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή, η αρμόδια Επιτροπή Διαγωνισμού αναφέρει (αυτολεξεί) τα εξής: «Πρώτος λόγος της προδικαστικής προσφυγής:

Ο οικονομικός φορέας «....» στην προσφυγή του ισχυρίζεται ότι θα πρέπει να απορριφθεί η προσφορά του προσωρινού μειοδότη με την επωνυμία «... ...»,

διότι παραβιάζεται ουσιώδης και επί ποινή αποκλεισμού όρος της διακήρυξης, αφού η προσκομισθείσα βεβαίωση για τη δυνατότητα ασφαλιστήριου συμβολαίου έναντι επαγγελματικών κινδύνων έχει λήξει την 16/2/2020.

Η Διακήρυξη αριθ. 9/2019 και αριθμό ΕΣΗΔΗΣ ... στα κριτήρια επιλογής του άρθρου 2.2.5 Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια προβλέπει:

«Όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν: ... ασφαλιστική κάλυψη έναντι επαγγελματικών κινδύνων (ασφαλιστήριο συμβόλαιο επαγγελματικής και αστικής ευθύνης) η οποία θα πρέπει να συμμορφώνεται με τους όρους του Παραρτήματος VI της Διακήρυξης ύψους 2.000.000,00€. [...]

Επίσης στο άρθρο 2.2.9.2 «αποδεικτικά μέσα» στην παράγραφο Α: «Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ)

Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλουν δικαιολογητικά, όταν η αναθέτουσα αρχή που έχει αναθέσει τη σύμβαση διαθέτει ήδη τα ως άνω δικαιολογητικά και αυτά εξακολουθούν να ισχύουν.»

Τέλος στην παράγραφο Β3 2:

«Βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστήριου συμβολαίου έναντι επαγγελματικών κινδύνων ποσού ίσο με 2.000.000,00€ για όλη την περίοδο ασφάλισης και για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους, προς απόδειξη του οποίου θα υποβληθεί και το σχετικό παραστατικό εξόφλησης του ασφαλιστήριου, και χρόνο ισχύος αντίστοιχο με το χρόνο διάρκειας της σύμβασης. Ο Ανάδοχος οφείλει να προσκομίσει ασφαλιστήριο συμβόλαιο πριν την υπογραφή της σύμβασης.»

Κατόπιν των παραπάνω γίνεται σαφές ότι η βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστήριου συμβολαίου που έχει κατατεθεί από τον προσωρινό μειοδότη

αποτελεί προκαταρκτικό στοιχείο, ενώ σαφώς αναφέρεται ότι σε περίπτωση κατακύρωσης, ως ανάδοχος οφείλει να προσκομίσει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο του παραρτήματος VI της διακήρυξης ύφους 2.000.000 ευρώ. Δηλαδή σε περίπτωση μη προσκόμισης, όχι μόνο δε δύναται να υπογράψει σύμβαση, αλλά θα κηρυχθεί έκπτωτος.

Με δεδομένα λοιπόν ότι:

1. Έχουν προσκομιστεί τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά για τον ειδικό ετήσιο κύκλο εργασιών,
2. Έχουν προσκομιστεί οι προβλεπόμενες βεβαιώσεις τραπεζών, για την πιστοληπτική ικανότητα της επιχείρησης
3. Η βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστικής κάλυψης δεν υποκαθιστά το ασφαλιστήριο συμβόλαιο που απαιτείται να προσκομίσει πριν την υπογραφή της σύμβασης,
4. Την πρόβλεψη στο άρθρο 2.2.9.2 «Αποδεικτικά μέσα» της διακήρυξης: «Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ. Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλουν δικαιολογητικά, όταν η αναθέτουσα αρχή που έχει αναθέσει τη σύμβαση διαθέτει ήδη τα ως άνω δικαιολογητικά και αυτά εξακολουθούν να ισχύουν...»,
5. Τη γνώση της υπηρεσίας ότι ο προσωρινός ανάδοχος έχει την δυνατότητα να εκδώσει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο που θα απαιτηθεί, αφού ο οικονομικός φορέας με την επωνυμία «... ...» είναι ήδη ανάδοχος. στην ίδια Αναθέτουσα Αρχή σε ίδια παροχή υπηρεσίας, με σύμβαση σε ισχύ και έχει προσκομίσει όμοιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο (ύφους 2.000.000). το οποίο θα επισυναφθεί από το Τμήμα Προμηθειών της Δ/σης Οικονομικής Διαχείρισης του

Πανεπιστημίου

Η επιτροπή θεωρεί ότι, καλύπτονται οι απαιτήσεις για την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και ότι είναι αδύνατη η απόρριψη της προσφοράς του προσωρινού μειοδότη.».

29. Επειδή, η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 10.08.2020, Υπόμνημα, σύμφωνα με το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ως τροποποιήθηκε και ισχύει, σε σχέση με τις Απόψεις του Πανεπιστημίου ..., όπου αναφέρει τα εξής: «[...] Ωστόσο, απαιτούμενο της Διακήρυξης είναι η Βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου έναντι επαγγελματικών κινδύνων, το οποίο προσκομίστηκε στα Δικαιολογητικά κατακύρωσης από την εν λόγω εταιρεία χωρίς να είναι σε ισχύ, και όχι το ίδιο το ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Επιπλέον, η αναθέτουσα αρχή πιθανολογεί πως επειδή η εταιρεία «... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ» είχε σε προηγούμενη σύμβαση της όμοιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, έχει και τώρα τη δυνατότητα έκδοσής του. Όμως, η αναθέτουσα αρχή δεν πρέπει να πριμοδοτεί αθέμιτα ορισμένους οικονομικούς φορείς έναντι άλλων, αλλά οι υποψήφιοι θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής σε όλα τα στάδια της διαγωνιστικής διαδικασίας, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Το ότι η εταιρεία «... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ» έχει ασφαλιστήριο συμβόλαιο – ως ανάδοχος – που εκτελεί την προηγούμενη σύμβαση για το Πανεπιστήμιο ... δεν αποτελεί δικαιολογητικό κατακύρωσης, καθώς όπως προαναφέραμε το εν λόγω 3 ασφαλιστήριο αφορά προηγούμενη σύμβαση με εντελώς διαφορετικά χαρακτηριστικά και προδιαγραφές. Και ως δικαιολογητικό κατακύρωσης απαιτούνταν η βεβαίωση δυνατότητας έκδοσης ασφαλιστηρίου συμβολαίου με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και όχι ένα παρόμοιο συμβόλαιο. [...] Γίνεται αντιληπτό ότι κατά την εφαρμογή της αξιολόγησης των δικαιολογητικών κατακύρωσης θα πρέπει να γίνεται με κριτήριο την διαφάνεια και την πλήρη αμεροληψία και να μην πριμοδοτούν αθέμιτα ορισμένους οικονομικούς φορείς έναντι άλλων, δέον να είναι οριζόντια, υπό την έννοια ότι σε κάθε στάδιο της

διαγωνιστικής διαδικασίας, οι υποψήφιοι θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας (Απόφαση ΑΕΠΠ 93/2017, Απόφαση ΑΕΠΠ 128/2017, Απόφαση ΑΕΠΠ 169/2017 κλπ). Η αναθέτουσα αρχή οφείλει να μην υπερβαίνει τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας ως προς την διαμόρφωση της αξιολόγησης του εκάστοτε οικονομικού φορέα. Στην παρούσα χρονική στιγμή όμως η Αναθέτουσα Αρχή με την προαναφερόμενη άποψη της παραβιάζει την εν λόγω αναλογικότητα, καθώς προσδίδει πλεονέκτημα στον ανάδοχο που εκτελεί την υπάρχουσα σύμβαση, σύμφωνα με τα ανωτέρω κατά παράβαση των θεμελιωδών ελευθεριών του δικαίου της Ευρ. Ένωσης [...]».

Επί του 2^{ου} λόγου Προσφυγής, η προσφεύγουσα αναφέρει τα εξής: «Ως προς τον 2ο λόγο της προσφυγής μας, προβάλλαμε ξεκάθαρα την τροποποίηση της προσφοράς του προσωρινού αναδόχου όπως αναλύσαμε διεξοδικά και στην προδικαστική μας προσφυγή. Συνοψίζοντας, υπενθυμίζουμε ότι ο διαγωνισμός αποτελεί σύνθετη διοικητική ενέργεια, η οποία αρχίζει με την διακήρυξη και περατώνεται με την κατακύρωση, στη σύνθετη δε διοικητική ενέργεια κάθε μία από τις διαδοχικές πράξεις που την απαρτίζουν, αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση της επόμενης και το κύρος αυτής επηρεάζει το κύρος των επόμενων αυτής πράξεων (Γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 86/2000, Γνωμ. ΝΣΚ 377/2004), παραβίαση δε σε οποιοδήποτε στάδιο επιφέρει ακυρότητα της τελικής εγκρινόμενης πράξης. Επειδή η διασφάλιση της αρχής της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων, αλλά και την ανάπτυξη ουσιαστικού και πραγματικού ανταγωνισμού, η διαγωνιστική διαδικασία διέπεται πρωτίστως από την αρχή της τυπικότητας η οποία δεν καταλείπει περιθώρια περιπτωσιολογικής ερμηνευτικής προσέγγισης. Η Αναθέτουσα Αρχή, διατυπώνει τους όρους, τις προϋποθέσεις και το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει το διαγωνισμό με την δημοσίευση της διακήρυξης.

Επομένως, η Αναθέτουσα Αρχή οφείλει να ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας. Συνεπώς δεν παρέχεται διακριτική ευχέρεια στη Διοίκηση, αλλά καθιερώνεται δέσμια αρμοδιότητα της για τον αποκλεισμό του υποψηφίου ο οποίος δεν

συμμορφώνεται με τις διατάξεις της οικείας προκήρυξης για την υποβολή της προσφοράς του, καθώς και των δικαιολογητικών κατακύρωσης, διατάξεις τις οποίες η ίδια η Αναθέτουσα Αρχή και από τις οποίες δεν δύναται εκ των υστέρων να παρεκκλίνει.».

30. Επειδή, από την εξέταση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης Υπόθεσης, λεκτέα είναι τα εξής:

Καταρχάς, επισημαίνεται ότι στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία συμμετείχαν μόνο δύο (2) οικονομικοί φορείς («... Ο.Ε» και «...») και ως εκ τούτου, το αίτημα της προσφεύγουσας, όπως αποκλεισθεί η παρεμβαίνουσα, λόγω υποβολής ελλιπών δικαιολογητικών κατακύρωσης προβάλλεται, εν προκειμένω, με έννομο συμφέρον, αφού τυχόν αποκλεισμός της εταιρίας αυτής, προδήλως οδηγεί στην κατακύρωση του εν θέματι Διαγωνισμού στην προσφεύγουσα. Ωστόσο, τα αιτήματα της προσφεύγουσας αναφορικά με την απόρριψη της Προσφοράς της ήδη παρεμβαίνουσας και την ανακήρυξή της ως προσωρινού αναδόχου, απορρίπτονται ως απαράδεκτα, καθόσον η Α.Ε.Π.Π. αποφαινόμενη για τη βασιμότητα ή μη λόγου Προσφυγής, έχει αρμοδιότητα σε περίπτωση αποδοχής της Προσφυγής, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής και να αναπέμψει την υπόθεση σ' αυτήν. προκειμένου η τελευταία να προβεί στην οφειλόμενη ενέργεια. Και τούτο, διότι η Α.Ε.Π.Π δεν έχει εξουσία (σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 367 του Ν. 4412/2016 και τις αντίστοιχες διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 18 του π.δ. 39/2017), ούτε να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη πράξη, ούτε να προβεί η ίδια στην οφειλόμενη ενέργεια, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης (βλ. ΕΑ ΣτΕ 54/2018 και μεταξύ άλλων, υπ' αριθμ. 299/2020 και 476/2020 Αποφάσεις 7^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 10 και 6 (αντίστοιχα), Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη).

Β) Ειδικότερα, σε σχέση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας που αφορούν στα υποβληθέντα δικαιολογητικά κατακύρωσης, προκύπτουν τα εξής:

- 1^{ος} λόγος Προσφυγής

A) Κατά την προσφεύγουσα, ο προσωρινός μειοδότης όφειλε κατά το στάδιο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης να είχε προβεί σε έγκαιρη ανανέωση/παράταση της, από 16.01.2020, Βεβαίωσης δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου της ασφαλιστικής εταιρίας «ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ», που υπέβαλε στις 02.04.2020, η οποία απλώς αποδεικνύει ότι κατείχε τη δυνατότητα αυτή κατά το στάδιο υποβολής των προσφορών (31.01.2020). Συνεπώς, όφειλε κατά το εξεταζόμενο στάδιο της διαδικασίας να είχε υποβάλει νεότερη (επικαιροποιημένη) Βεβαίωση του ως άνω φορέα, αφού η επίμαχη Βεβαίωση είχε λήξει (16.02.2020), όταν υποβλήθηκε στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ, ως έχουσα διάρκεια ενός μηνός. Όπως μάλιστα επισημαίνει η προσφεύγουσα, η αποδοχή Βεβαίωσης ασφαλιστικού ενδιαφέροντος που δεν βρίσκεται σε ισχύ, προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στον προσωρινό μειοδότη, κατά παράβαση της θεμελιώδους αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας.

Κατά την παρεμβαίνουσα, στην επίμαχη Διακήρυξη δεν τίθεται και δη, επί ποινή αποκλεισμού, συγκεκριμένη χρονική διάρκεια ισχύος της επίμαχης Βεβαίωσης, ενώ η μόνη υποχρέωση που φέρει ο προσωρινός μειοδότης (άλλως, θα κηρυχθεί έκπτωτος), είναι να προσκομίσει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο προ της υπογραφής της σχετικής σύμβασης. Ως εκ τούτου, η, από 16.01.2020, Βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου ορθώς έγινε, κατά την άποψή της, αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή κατά το στάδιο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται πως επειδή έχει ήδη καταστεί ανάδοχος για τη συντήρηση και λειτουργία των Η/Μ εγκαταστάσεων του εν λόγω Πανεπιστημίου για το έτος 2018, η αναθέτουσα αρχή έχει στην κατοχή της, κατά τα ρητώς οριζόμενα στο άρθρο 2.2.9.2. Α της επίμαχης Διακήρυξης, τα σχετικά ασφαλιστήρια συμβόλαια αστικής και επαγγελματικής ευθύνης έναντι τρίτων, τα οποία εκτός του ότι εξακολουθούν να βρίσκονται σε ισχύ (με σχετικές πράξεις παράτασης, που επισυνάπτει στην Παρέμβαση) αφορούν και στο ίδιο ακριβώς ποσό (2.000.000,00 ευρώ).

B) Εφαρμοστές διατάξεις

Σύμφωνα με το άρθρο 2.4.3.2. («Τεχνική προσφορά») στοιχείο 6) της επίμαχης Διακήρυξης, οι υποψήφιοι υποχρεούνται, όπως υποβάλλουν Υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986, στην οποία θα δηλώνουν ότι σε περίπτωση ανάληψης των προς ανάθεση υπηρεσιών, θα προσκομίσουν κατά την υπογραφή της σύμβασης ασφαλιστήριο συμβόλαιο αστικής και επαγγελματικής ευθύνης έναντι τρίτων, το οποίο και δεσμεύονται να διατηρήσουν σε ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης.

Περαιτέρω, στο επίμαχο άρθρο 2.2.9.2 («Αποδεικτικά μέσα»). παρ. Β.3 της εν λόγω Διακήρυξης, που αφορά αποκλειστικά στον προσωρινό μειοδότη και όχι στους υποψηφίους, ορίζεται ρητά ότι: «[...] 2. *Βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου έναντι επαγγελματικών κινδύνων ποσού ίσο με 2.000.000,00€ για όλη την περίοδο ασφάλισης και για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους, προς απόδειξη του οποίου θα υποβληθεί και το σχετικό παραστατικό εξόφλησης του ασφαλιστρού, και χρόνο ισχύος αντίστοιχο με το χρόνο διάρκειας της σύμβασης. Ο Ανάδοχος οφείλει να προσκομίσει ασφαλιστήριο συμβόλαιο πριν την υπογραφή της σύμβασης. [...]*».

Γ) Εξεταζόμενη Προσφορά

Η καθής η Προσφυγή σε συμμόρφωση προς τη σχετική απαίτηση του άρθρου 2.4.3.2. της Διακήρυξης, υπέβαλε την, από 30.01.2020, Υπεύθυνη Δήλωση του νόμιμου εκπροσώπου της, ότι δηλαδή σε περίπτωση που αναδειχθεί ανάδοχος, θα προσκομίσει κατά την υπογραφή της σύμβασης ασφαλιστήριο συμβόλαιο αστικής και επαγγελματικής ευθύνης έναντι τρίτων.

Επίσης, στην Ενότητα Β («Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια») του Μέρους IV του υποβληθέντος Ε.Ε.Ε.Σ, η καθής η Προσφυγή δήλωσε ότι: «*Ασφαλιστική κάλυψη επαγγελματικών κινδύνων. Το ασφαλισμένο ποσό στην ασφαλιστική κάλυψη επαγγελματικών κινδύνων του οικονομικού φορέα είναι το εξής*»: Ποσό: 2000000 EUR «*Εάν η σχετική τεκμηρίωση διατίθεται ηλεκτρονικά, αναφέρετε*»: Όχι».

Ως βασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα η, από 16.01.2020, Βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου είχε λήξει κατά τον χρόνο υποβολής του επίμαχου δικαιολογητικού κατακύρωσης (02.04.2020), αφού η

παρεμβαίνουσα δεν είχε προβεί σε έγκαιρη ανανέωσή της. Το γεγονός δε ότι η αναθέτουσα αρχή έχει ήδη στην κατοχή της το με αριθμό 616947/11.04.2019 ασφαλιστήριο συμβόλαιο κατά παντός κινδύνου εργολάβου για την εκτέλεση παρόμοιου -με το προς ανάθεση- αντικειμένου και για ποσό ίδιο με το ζητούμενο στην οικεία Διακήρυξη (2.000.000,00€), η διάρκεια ισχύος του οποίου έχει παραταθεί διαδοχικά έως τις 10.09.2020 και β) το με αριθμό 99050/11.04.2019 ασφαλιστήριο συμβόλαιο εργοδοτικής αστικής ευθύνης για την εκτέλεση παρόμοιου -με το προς ανάθεση- αντικειμένου και για ποσό ίδιο με το ζητούμενο στην οικεία Διακήρυξη (2.000.000,00€), η διάρκεια ισχύος του οποίου έχει παραταθεί διαδοχικά έως τις 10.09.2020, ουδόλως δύναται να ικανοποιήσει την πλήρωση των απαιτήσεων του ένδικου Διαγωνισμού, καθόσον τα προαναφερθέντα συμβόλαια συνήφθησαν στο πλαίσιο έτερου Διαγωνισμού, έστω και αν διενεργήθηκε από την ίδια αναθέτουσα αρχή.

Επομένως, τα οριζόμενα στο άρθρο 2.2.9.2. Α της οικείας Διακήρυξης δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής ως προς το εξεταζόμενο ζήτημα, απορριπτομένων των αιτιάσεων, τόσο της παρεμβαίνουσας, όσο και της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με τις οποίες η ικανότητα ασφαλιστικής κάλυψης αποδεικνύεται, εν προκειμένω, από τα ευρισκόμενα σε ισχύ ασφαλιστήρια συμβόλαια που βρίσκονται ήδη στη διάθεση του Πανεπιστημίου, τα οποία δεν ήταν υποχρεωτικό, όπως προσκομισθούν από τον προσωρινό μειοδότη μαζί με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης.

Εν όψει των ανωτέρω, γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, κατά τους οποίους: α) στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, υποχρεωτικώς υποβλητέα ήταν ΜΟΝΟ η Βεβαίωση ασφαλιστικής κάλυψης, που θα πρέπει, υπό την έννοια του άρθρου 104 του Ν. 4412/2019, να είναι σε ισχύ και όχι τα ίδια τα ασφαλιστήρια συμβόλαια, πολλώ δε μάλλον, τα συμβόλαια που εκδόθηκαν στο πλαίσιο έτερης διαγωνιστικής διαδικασίας και β) η πιθανολόγηση της αναθέτουσας αρχής, πως επειδή η καθής η Προσφυγή *«είχε σε προηγούμενη σύμβασή της όμοιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, έχει και τώρα τη δυνατότητα έκδοσής του...»* είναι καθόλα απαράδεκτη και δεν μπορεί να αποτελέσει νόμιμη αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης.

Περαιτέρω, δέον ειπείν ότι απορρίπτονται οι ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας, σύμφωνα με τους οποίους δεν προβλέπεται από την οικεία Διακήρυξη συγκεκριμένη χρονική διάρκεια ισχύος της επίμαχης Βεβαίωσης, καθόσον στις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, όπως είναι και η εξεταζόμενη, τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 104 του Ν. 4412/2016. Ομοίως, στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 2.2.9.2. Α της εν θέματι Διακήρυξης, ορίζεται ότι: *«Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.8, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρούσας παραγράφου και κατά τη σύναψη της σύμβασης στις περιπτώσεις του άρθρου 105 παρ. 3 περ. γ του ν. 4412/2016.»*.

Για τους ανωτέρω λόγους και δοθέντος ότι η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να απόσχει από τους όρους που έθεσε η ίδια στη Διακήρυξη, απαραδέκτως προβάλλεται από την οικεία αναθέτουσα αρχή ότι: *«Η βεβαίωση δυνατότητας ασφαλιστικής κάλυψης δεν υποκαθιστά το ασφαλιστήριο συμβόλαιο που απαιτείται να προσκομίσει πριν την υπογραφή της σύμβασης»*, καθώς η υποχρέωση προσκόμισης του συμβολαίου κατά την υπογραφή της σύμβασης, δεν αναιρεί την, επίσης, ζητούμενη υποχρέωση προσκόμισης (εν ισχύ) Βεβαίωσης δυνατότητας ασφαλιστηρίου συμβολαίου, που να αφορά στον εν θέματι Διαγωνισμό - και όχι σε κάποιον άλλον - για όλη την περίοδο ασφάλισης και για το σύνολο των προς ανάθεση δραστηριοτήτων.

Άλλωστε, σύμφωνα με τις αρχές της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία σύναψης των δημοσίων συμβάσεων, κατά το πνεύμα, τόσο της ενωσιακής, όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 5022/2012), προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στον Διαγωνισμό. Η δε παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των Αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους

φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣΤΕ 2137/1993).

Συμπερασματικά και δοθέντος ότι με την προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής μη νομίμως και αναιτιολογήτως έγινε δεκτά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης που σχετίζονται με τη ζητούμενη ασφαλιστική κάλυψη έναντι τρίτων, ο 1ος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής κρίνεται βάσιμος και για τον λόγο αυτόν πρέπει να γίνει δεκτός.

● 2^{ος} λόγος Προσφυγής

Στην υπό κρίση Προσφυγή, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο προσωρινός μειοδότης, προκειμένου να «διορθώσει» την «έλλειψη» του υποβληθέντος με την Προσφορά του Πιστοποιητικού, υπέβαλε κατά το στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης νεότερο Πιστοποιητικό ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001:2007, εκδοθέν από τον ίδιο φορέα πιστοποίησης («EQA HELLAS»), στο πεδίο εφαρμογής του οποίου προστέθηκε, μεταξύ άλλων, η συντήρηση και λειτουργία των ηλεκτρομηχανολογικών συστημάτων, με συνέπεια να συντρέχει, κατά την άποψή της, περίπτωση ανεπίτρεπτης τροποποίησης Προσφοράς, που άγει στον αποκλεισμό του συγκεκριμένου οικονομικού φορέα. Επίσης, κατά το εξεταζόμενο στάδιο της διαδικασίας, η καθής η Προσφυγή υπέβαλε την υπ' αριθμ. 166/14.02.2020 βεβαίωση του ως άνω φορέα πιστοποίησης, στην οποία πιστοποιείται ότι για την έκδοση του αρχικώς υποβληθέντος στον ένδικο Διαγωνισμό Πιστοποιητικού, είχε ελεγχθεί ότι η συγκεκριμένη εταιρία *«...υλοποιεί και έργα συντήρησης Η/Μ εξοπλισμού...»*.

Καταρχάς, θα πρέπει να επισημανθεί ότι το ζήτημα της επάρκειας και της νομότυπης υποβολής του Πιστοποιητικού αυτού έχει ήδη κριθεί δεσμευτικά από την Αρχή (βλ. υπ' αριθμ. 476/2020 Απόφαση) και το Διοικητικό Εφετείο ... (υπ' αριθμ. 13/2020 Απόφαση) σε προγενέστερο και ήδη περαιωμένο στάδιο της επίμαχης διαγωνιστικής διαδικασίας (αξιολόγηση τεχνικών προσφορών).

Υπενθυμίζεται ότι στις προαναφερόμενες Αποφάσεις κρίθηκε ότι:

α) Στην επίμαχη διάταξη 2.2.7. της οικείας Διακήρυξης δεν αναφέρεται ρητά (και δη επί ποινή αποκλεισμού) το πεδίο εφαρμογής που θα πρέπει να φέρει το

εν λόγω Πιστοποιητικό, με συνέπεια να μην δύναται να αποτελέσει λόγο αποκλεισμού της συγκεκριμένης εταιρίας, η εκ μέρους της υποβολή Πιστοποιητικού με πεδίο εφαρμογής την «ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΣΗΡΑΓΓΩΝ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΩΝ & ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ» (με ημερομηνία λήξης 27.05.2021).

β) Η ασάφεια του άρθρου 2.2.9.2. παρ. Β.5. της επίμαχης Διακήρυξης ως προς το πεδίο εφαρμογής («... για το πεδίο εφαρμογής Γενικές Υπηρεσίες καθαριότητας σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους ...»), δεν μπορεί να γίνεται σε βάρος του καλόπιστου διαγωνιζομένου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (βλ. ΕφΑθ 1959/1970, Αρμ. 1970, σελ. 1111, Εφ.Θεσ. 501/87, ΕΔημ.Εργ. 1990/1, σελ. 84, υπ' αριθμ. 728/2019 Απόφαση 7^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 16, Α. Τάχος, «Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο», έκδοση θ', Σάκκουλας, σελ. 776 κλπ). Άλλωστε, κατά πάγια νομολογία, τυχόν ασάφειες ή πλημμέλειες των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων, κατά παράβαση των αρχών του ανταγωνισμού και της παροχής ίσων ευκαιριών (ΕΑ ΣτΕ 423/2011, 424/2011, 425/2011).

γ) Το επίμαχο Πιστοποιητικό παρουσιάζει συνάφεια με το αντικείμενο του υπόψη Διαγωνισμού, γιατί, σύμφωνα με την με αρ. πρωτ. 166/14.02.2020 Βεβαίωση του φορέα πιστοποίησης «EQA HELLAS», προ της χορήγησής του στην εν λόγω εταιρία, ελέγχθηκε η εκ μέρους της υλοποίηση εργασιών Η/Μ εξοπλισμού.

Συνεπώς, το ότι η συγκεκριμένη εταιρία υπέβαλε εκ του περισσού νέο (επικαιροποιημένο) Πιστοποιητικό από τον ίδιο φορέα πιστοποίησης, με συμπληρωμένο το πεδίο εφαρμογής του, ουδόλως δύναται να αποτελέσει λόγο αποκλεισμού της καθής η Προσφυγή στο εξεταζόμενο στάδιο της διαδικασίας, γιατί το ζήτημα της νομότυπης (λόγω μη θέσης ρητής και επί ποινή αποκλεισμού σχετικής απαίτησης στο άρθρ. 2.2.7., σε συνδυασμό με την ασάφεια/αμφισημία του άρθρ. 2.2.9.2. παρ. Β.5.) υποβολής του επίμαχου Πιστοποιητικού, έχει κριθεί, κατά τα προρρηθέντα, σε παλαιότερο και ήδη περαιωμένο στάδιο του εν λόγω Διαγωνισμού.

Εν κατακλείδι, η σχετική αιτίασή της προσφεύγουσας ερείδεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, ότι δηλαδή το αρχικώς υποβληθέν Πιστοποιητικό ΕΛΟΤ 1801:2008/OHSAS 18001:2007 έχει μη νομίμως γίνει δεκτό από την οικεία αναθέτουσα αρχή, συνθήκη, όμως, που δεν συντρέχει εν προκειμένω.

Με βάση τα προλεχθέντα, η επανυποβολή του επίμαχου Πιστοποιητικού δεν δύναται να αποτελέσει λόγο αποκλεισμού της καθής η Προσφυγή (προσωρινός μειοδότης) στο εξεταζόμενο στάδιο της διαδικασίας και ως εκ τούτου, ο 2^{ος} λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος.

31. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και αντίστοιχα, η ασκηθείσα Παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί.

32. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το Παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 1598/07.05.2020 Απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου του Πανεπιστημίου ... - κατ' αποδοχή του, από 10.04.2020, Πρακτικού (No 3) αποσφράγισης και ελέγχου των δικαιολογητικών κατακύρωσης της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου, διεθνούς, ανοικτού, ηλεκτρονικού διαγωνισμού: «Συντήρηση και λειτουργία των Η/Μ εγκαταστάσεων της Πανεπιστημιούπολης ...» (υπ' αριθμ. 09/2019 Διακήρυξη), κατά το σκεπτικό.

Απορρίπτει την Παρέμβαση.

Αριθμός απόφασης: 1048/2020

Διατάσσει την επιστροφή στην προσφεύγουσα του προσκομισθέντος Παραβόλου ποσού δύο χιλιάδων εξακοσίων τριάντα οχτώ ευρώ και είκοσι λεπτών 2.638,20€ (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 17 Αυγούστου 2020 και εκδόθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2020, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Μιχάλης Π. Σειραδάκης

Ελένη Χούλη